

(המשך מעמוד 16)

לדבר על זה. כך אמרו לי אנשים שחושבים כמוני, ביניהם גם ח"כים. אבל את אריה גור זרקו. כן, וזה גם טיפוסם. מה הוא אומר? זה חלק מההיסטוריה. הוא היה בעד ועידה בינלאומית. אני לא בעד ועידה בינלאומית, אני בעד משאימתן שיר. אבל הם נגד הפארטנר למשאימתן כזה.

● הפלמטינים טוענים שאת פייצל אלהוסייני, שיושב היום במעצר מינהלי, עצרו בגלל הפגישות איתך.

יש שמועה כזאת שאני לא יכול לברוק אותה. דיברו איתי בשב"כ עליו, ואמרתי שהוא נראה לי מתון ברעות שלו. אני לא יכול לאשר למה עצרו אותו. אני יכול לומר שאנחנו עשינו את כל הטעויות האפשריות. לא נתנו למנהיגים הפלסטינים כאן לצמוח. לא אמרתי שהיה צריך להצמיח אותם, אבל אם המנהיגות ישנה, לא צריך להרוס אותה.

אני הייתי מוציא היום את פייצל אלהוסייני מהכלא ואם הוא עומד מאחורי הדברים שאמר לי הייתי הופך אותו נציג. אז הוא בכלא, ואת מובארכ עווד רוצים לזרוק וכל שאר המנהיגים מפורזים בכל העולם. בוודאי שזו טעות קשה. את פייצל במיקרה הכרתי, והוא באמת מנהיג, אבל הוא לא איש"ש"י. פייצל הוא איש מתון, שאומר שהוא מקבל את גבולות 1967, שאומר: "אני מקבל אתכם, קבלו אותי". הוא העלה רעיון שאש"ף יהפוך למשהו כמו ההסתדרות הציונית. ואני חושב שזה רעיון טוב.

● יש לך יסורי-מצפון על כך שעצרו אותך בגללך?

לא, זה הסיכון שהוא לקח, אין לי גם נקיפות-מצפון על זה שהיכו את סרי נוסייבה בגלל הפגישות איתי. ולהם אין נקיפות-מצפון על מה שעושים לי. זה המחיר שאנו משלמים. בשביל המדינה הזאת שילמו מחיר יותר גדול מאשר מעצר, מכות, או מה שאני עובר. חברי קרובים שלי מתו במילחמה על ירושלים, במילחמה בלבנון, ומעבר לתעלה.

● נלחמת בלבנון?

לא, היתי זקן מדי, אבל הסתובבתי שם כקצין-חינוך בהרצאות. זו היתה המילחמה האחרונה שלי, אני כבר בן 42.

כל אחד משלם את המחיר והמחיר שאני משלם הוא לא כליכך כבר.

● אתה מרגיש שאתה קורבן-השלום?

מה פתאום? לא. אני חושב שמי שלא עושה שום דבר יהיה קורבן. זו לא רק השאלה הדמוגרפית. השאלה היא איך חיים? האם אפשר לחיות עם המראות בטלוויזיה הרבה ומזן ואם זה לא משהו חולף, אם זו תהיה המציאות מעתה ואילך, אנשים יוכלו לחיות עם זה? כמה זמן עוד אפשר לראות את הדברים יום יום בטלוויזיה?

אני טוען שבעוד כמה שנים אנחנו נתגעגע ל-1988, כי אז נצטרך לדבר עם שתי מעצמות שסיכמו הכל ביניהן, והן יודיעו לנו מה אנחנו צריכים לעשות. אנחנו נצטרך לדבר עם אלה שהיום זורקים אבנים, ואז הם יהיו בני 30. נתגעגע למישהו מתון כמו ערפאת, נתגעגע למצב שיש לנו השפעה על ארצות-הברית. אנחנו נגיע לפיתרון על ארבע, ולא כמו היום, כשאנחנו נמצאים במצב של כוח. ואם זה התסריט, או לא כדאי היום לסגור עניין?

● האם אלה דברים שאתה מבין, וחברך בתנועת-החרות לא מבינים?

אני פשוט פוחד יותר מהם. למה ששמר יהיה מוראג? איפה הוא יהיה בעוד 20 שנה? הוא עכשיו המרגיע הלאומי, ואמר שהכל בסדר, שהשבאב וורקים אבנים. כמו אוניו שמעתי שחברי-כנסת קוראים לשמיר הבלם הלאומי, ואלה היו חברי-כנסת ממחנה שמיר-אבנס.

גי'ני, שימפנזה מאולפת, הספיקה לככב בתפקיד ראשי בתשדיר שרות. החיים בחיק הטבע עם 13 כלבים, ברווזים ותרנגולות

כולם לא נורמליים!

חיים, מפני שחי עימם וגידל אותם במשך שנים רבות. הוא מעיין בספרות מיקצועית, ולא רק על החיות בישראל. הוא גם מקיים קשר הדוק עם וטרינרים ומאלפייחיות.

בחיך שופע הוא מבהיר: "אני משתדל ללמד את גי'ני פעולות, שיש לה מוטיבציה לעשותן, כמו נסיעה באופניים או סקט-בורד (גלגליות), או מוזיגת משקה לתוך כוס ושתית המשי-קה בכוחות עצמה. אף פעם אחת איני צריך לצעוק עליה, כרי שהיא תיסע באופניים. זה מתכון חשוב להצלחה

צירלי עם דובי
להוציא לשון לכל אחד

הרחק מקריית-טיבעון. בית דרוקומתי בעל חזית בצבע לבן, ומסביבו חצר גדולה, מוקפת בגדר ביטחונית. הצבע הירוק שולט בכל פינה בחווה, החווה של דובי" — שם מוכר לכל תושבי הסביבה. חדרה-שינה המרווח נמצא בקומה השנייה של הבית, עשוי מעץ ומחולק לשלושה חלקים: תא סגור עבור גי'ני, תא קטן יותר עבור צירלי, וחלק-הארי עבור דובי.

מאז היותו ילד, זוכר דובי את עצמו כמתעניין בעל-יחיים. כילד החויק כחתולים, ככלבים, בציפורים, בכר-וויים ואף כנחשים. הוא מכיר בעלי-החיים והיכרות החיים. הוא מכיר בעלי-החיים והיכרות החיים. הוא מכיר בעלי-החיים והיכרות החיים.

סיים ואיכות-החיים הגבוהה שהוא מע' ניק לבעלי-החיים.

"הוא לא נורמלי!"

מלבד גי'ני מתגורר עם דובי גם צירלי, שימפנזה צעיר בן שנה וחצי, שהוא בשלב מתקדם של אילוף. ברטה הכלבה ו"נורכר", כלב מסוג פינצ'ר, מתגוררים גם הם בביתו. בחצר הבית יש לו עוד 13 כלבים פרטיים וכמה ברווזים. הגווארדיה הגדולה" חיה לה בשלווה ובשקט בחוות-החיות, לא

גי'ני, יני, השימפנזה בת ה-4, מכו"רה הליכות ונימוסים. למשל, היא תרליק סיגריה לדובי בעליה, אך היא סולדת מעישון סיגריות. אין היא פאסיבית. היא יוצאת בגלוי נגד התורפה השלילית של התרבות מיספר תאונות-הדרכים בארץ בתשדיר-שרות מטעם המעצה למניעת תאונות דרכים, שיוקרא בקרוב על מירקע-הטלוויזיה. גי'ני מגלמת בו תפקיד חשוב.

דובי שיפמן (29), מעצב רמותה של גי'ני, שמע על חמשיש שימפנזות נוספות בבעלות פרטית בישראל. לדב"רין, גי'ני היא היחידה בעלת רמת-אי-לוף כה גבוהה. הוא הספיק להופיע איתה במשך חודש בצופן במועדון-לילה ובכמה קייטנות בצפון. היא מופיעה גם באירועים שונים, כגון באחת מהופעות תיו של הזמר אריק סיני.

גי'ני גרה והתחנכה בביתו של דובי בקריית-חרושת, אך הופעותיה התחילו רק לפני חמישה חודשים, באופן מיקרי ביותר. "מכיוון שהיא נהנית מהופעותיה, ולא נגרם לה כל נזק, אני ממשיך להופיע איתה".

נגד אילופה של גי'ני נשמעו טענות קשות מפי המימטר העוסק בבעלי-חיים בישראל, כמו הסאפאר. ראשית, יש עובדות מצערות, הקיימות גם במיקרה שלי. השימפנזות הוגלו מביתן ומסביבתן הטיבעית, יבשת אפריקה, בעל-כוחן. אין ספק שבעשה להן עוול. אך ברגע שהן פה, חשוב לסגלל לסביבתן החדשה כדי שיוכלו להמשיך לחיות.

ב"סאפאר" קיים מערך של שתי גדרות-תיל חשמליות מסביב לחצר השימפנזות, מסיבות ביטחוניות. במערכת הגדרות הם גורמים לאילוף, אך לא בצורה ישירה כפי שזה קיים אצל.

חוזי מזה הן מקבלות מזון רק בתאייהן. כאשר עובדי הסאפאר מעוניינים לרוקן את החצר, או למשוך את השימפנזות אליה, הם ישתמשו במזון כאמצעי. יש סיכוי רב למצוא את החצר ריקה כאשר הרעב מתגבר אצלן.

למרות זאת אין דובי מסתיר את הערצתו לסאפאר בשל התנאים הפיי-

בחינוכה. אבל יש דברים שהייתי חייב לאלפה לעשותם, למרות שהיא לא אוהבת את זה, כמו עשיית הצרכים בסיר, ולא בכל מקום מזדמן. אסרתי עליה לנשור, למרות שזה יכול להיות הכיף שלה.

גי'ני חברותית מאוד, ובדרך-כלל ניתן למצוא אותה מתחבבת ומתנשקת מחברת אנשים, באווירה עליוה.

גי'ני רוכבת על אופניים

גי'ני מוזגת לעצמה חלב הם

...אי אף פעם לא צריך לצעוק עליה